

Sygn. akt II KK 206/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 sierpnia 2014 r.,
sprawy **Ł. G.**
skazanego z art. 279 § 1 k.k.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 21 marca 2014 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.
z dnia 14 listopada 2013 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1. oddalić kasację, jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciążyć skazanego Ł. G.**

UZASADNIENIE

Ł. G., wyrokiem z dnia 14 listopada 2013 r., został uznany przez Sąd Rejonowy w O. za winnego popełnienia czynu z art. 279 § 1 k.k. za co wymierzono mu m.in. karę 3 lat pozbawienia wolności.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, skarżąc wyrok w całości i zarzucając:

„- błędy w ustaleniach faktycznych przyjęty za podstawę orzeczenia mający wpływ na treść orzeczenia a polegający na przyjęciu, że oskarżony otrzymał od nieustalonego sprawcy, gdzie są przechowywane pieniądze i biżuteria pokrzywdzonych oraz poinformował o powyższym M. M. i wspólnie i w

porozumieniu z [...] i innym nieustalonym sprawcą dopuścił się kradzieży z włamaniem na szkodę [...],

- obrazę przepisów postępowania art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. - przez naruszenie zasady obiektywizmu, zasady swobodnej oceny dowodów bez uwzględnienia zasad prawidłowego rozumowania, dokonanie dowolnej oceny dowodów w tym błędnej oceny dowodów i wyciągnięcie błędnych wniosków z dowodów w postaci protokołu oględzin miejsca zdarzenia, protokołu miejsca znalezienia rzeczy, wyjaśnień oskarżonego, wyjaśnień [...] ustalenia dotyczące połączeń z telefonu oskarżonego, k. 788, 831, 904, 960 listy oskarżonego U. do Prokuratora i Sądu, k.-789 listy oskarżonego M. do Prokuratora, badania DNA.”

W konkluzji obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

Uznając apelację obrońcy oskarżonego Ł. G. za oczywiście bezzasadną, Sąd Okręgowy orzeczeniem z dnia 21 marca 2014 r., utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

We wniesionej na korzyść skazanego kasacji obrońca zarzucił, na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k. oraz art. 526 § 1 k.p.k.:

„rażącą obrazę przepisów postępowania art. 4 i 7 k.p.k. zasady obiektywizmu i zasady swobodnej oceny dowodów z całości postępowania tym wyjaśnień oskarżonych [...], zeznań świadków [...], ustaleń dotyczących połączeń telefonicznych, listów osk. U. i M. do Prokuratora Rejonowego” i wniósł „o uchylenie w całości powyższego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.”

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o jej oddalenie, jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Zgodnie z art. 519 k.p.k., kasacja może być wniesiona od prawomocnego wyroku sądu odwoławczego kończącego postępowanie, a zarzuty kasacyjne nie mogą wprost kwestionować ustaleń faktycznych, bowiem kasacja może być wniesiona tylko z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innego rażącego naruszenia prawa (art. 523 § 1 k.p.k.).

Analiza zarzutu kasacji oraz jej uzasadnienia pozwala na stwierdzenie, iż jest ona *de facto* powtórzeniem apelacji i sprowadza się do zanegowania poczynionych w sprawie przez orzekające Sądy ustaleń faktycznych. Jej wniesienie umożliwiło obrońcy skazanego po raz kolejny przedstawienie własnej oceny zgromadzonych w sprawie dowodów, w tym oceny wyjaśnień przesłuchanych współoskarżonych i zeznań pokrzywdzonych.

Sąd Okręgowy stanął na stanowisku, iż Sąd Rejonowy wnikliwie i starannie rozważył wszystkie dowody, przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść skazanego Ł. G., a w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku, przekonywująco wykazał, dlaczego jednym dowodom dał wiarę, a innym z kolei jej odmówił. Z pisemnych motywów zaskarżonego wyroku wynika z jakich powodów Sąd I instancji uznał za wiarygodne zeznania świadków oraz ujawnione wyjaśnienia: [...], co do przebiegu czynu, jak też roli i udziału poszczególnych sprawców. W świetle powyższych ustaleń nie budzi wątpliwości fakt, że pomysłodawcą napadu był skazany Ł. G., a dowody stanowiące podstawę tych ustaleń faktycznych są logiczne, szczegółowe i wzajemnie się potwierdzają. Sąd Odwoławczy zwrócił uwagę, iż Sąd Rejonowy szczegółowo wyjaśnił rozbieżności pomiędzy wersjami prezentowanymi przez oskarżonych w postępowaniu przygotowawczym i motywy, jakimi się kierowali, dokonał oceny zeznań i ujawnionych wyjaśnień M. M., które korespondują z zeznaniami i ujawnionymi wyjaśnieniami P. U. w zakresie w jakim wskazują na skazanego i jego udział w dokonanym przestępstwie. Ponieważ z analizy uzasadnienia Sądu Okręgowego wynika, iż stosując się do nakazu wyrażonego w art. 433 § 2 k.p.k., rozpoznał, a w uzasadnieniu orzeczenia, zgodnie z wymogiem określonym w art. 457 § 3 k.p.k., podał dlaczego uznał zarzuty podniesione w apelacji za niezasadne, właściwym wydaje się w tym zakresie zainteresowane strony odesłać do lektury tego dokumentu, bowiem niecelowe jest powtarzanie jego treści.

Wbrew twierdzeniom autora kasacji, wydane orzeczenia poprzedzone zostały wszechstronną, wnikliwą i obiektywną oceną, w najmniejszym stopniu nie naruszającą zasady sformułowanej w art. 7 k.p.k. Zwrócić nadto należy uwagę, iż w sprawie tej, nie sposób skutecznie stawiać zarzutu obrazy powołanego przepisu w sytuacji, gdy Sąd Okręgowy nie dokonywał samodzielnych ustaleń faktycznych, nie

oceniał także na nowo zgromadzonego materiału dowodowego, a zatem nie mógł obrazić art. 7 k.p.k. Jednocześnie powtórzyć należy, na co niejednokrotnie zwracał już uwagę Sąd Najwyższy, iż art. 4 k.p.k. określa ogólną dyrektywę postępowania i dopiero wskazanie przepisów ustawy procesowej, które miał naruszyć Sąd, wbrew zasadzie obiektywizmu, o której przepis ten stanowi, czyniłoby zarzut jego obrazy (choćby) formalnie poprawnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 stycznia 2011 r., III KK 335/10, LEX nr 736755).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.